

Innvandrere — flyktninger

Lokalavisene forteller at en iraner, leder av Oppland og Hedmark innvandrerråd, har besøkt ungdomsskoler og videregående skoler og delt ut spørreskjemaer. Han vil forklare forskjellen på innvandrere og flyktninger. Pakistanerne er ikke flyktninger. De kan reise tilbake til Pakistan når de vil. Marokkaneren som tok med sin datter til Marokko for å gifte henne bort, er heller ikke flyktning. Han kunne uten fare reise hjem igjen. Vi kaller dem flyktninger, for da synes man synd på dem, selv om det er feil bruk av ord. De fleste er innvandrere, som har fått opphold på humanitært grunnlag. At så mange kommer til Norge er ikke så rart, selv om et naboland nærmere deres eget land ville ha passet bedre. Velferdslandet Norge byr på økonomiske fordeler.

Når han spør om en svensk lærer i Oslo er innvandrers eller flyktning, nærmer det seg juks. Svensken sees ikke på som en fremmed. Han har benyttet seg av å tilhøre samme arbeidsmarked.

Når han spør om nordmenn også har vært flyktninger og trekker frem flukten til Sverige, nærmer det seg også juks. Londonregjeringen betalte det de norske leirene i Sverige kostet. Og de aller fleste reiste hjem igjen da krigen var slutt. Finnmarkingene som ble flyktninger i sitt eget land fordi bebyggelsen i Finnmark ble brent, reiste nordover igjen de aller fles-

te og gjenreiste bebyggelsen, i motsetning til jugoslavene som er kommet til Norge. Noen av dem har reist og er kommet tilbake til Trygde-Norge. De fleste fra Iran har sannsynligvis fått asyl fordi det er farlig for dem å reise hjem igjen til Iran under pretestyret.

Med det press fra overbefolkede deler av den tredje verden som Europa opplever, må vi holde tungen rett i munnen før Norge er delt mellom forskjellige fremmede folkeslag. Se på Oslo, hvor det flerkulturelle samfunn «blomstrer». Egentlig litt rart når bare en liten prosent av dem har fått asyl som virkelige flyktninger.

En stor del av Oslos skolebarn har innvandrerbakgrunn. Innvandrerne får flere barn enn norske familier. I en skoleklasse med bare ett «norsk» barn på Oslo øst, ble det «norske» barnet mobbet. Utviklingen går sin gang.

Anton Olstad

HD 11/12-97